

[Dorit Myltoft]

Jeg vil da takke hr. Jørgen Winther for denne mulighed for at tilkendegive nogle helt principielle betragtninger på sygehusområdet. Debatten i dag har jo i høj grad drejet sig om fundamentale grundholdninger. Samtidig vil jeg opfordre de nyvalgte amtsråd til at kende deres besøgelsestid og være med til at værne om det dybtliggende, værdifulde i dansk sygehusvæsen.

Jeg kunne have lyst til at spørge hr. Jørgen Winther, om der i kølvandet på dette beslutningsforslag vil komme endnu ét, hvorefter det foreslås, at der skal oprettes et privat universitet med henblik på at uddanne hjertekirurger til privathospitalerne. Hvis svaret er et ja, skal jeg allerede nu meddele, at Det Radikale Venstre ikke kan støtte det.

Sagen er jo, at vi har et offentligt uddannelsessystem, der uddanner læger til at varetage de opgaver, som pålægges dem, og der er ikke uddannelsesmæssig kapacitet til at have tilstrækkelig mange hjertekirurger til to principielt konkurrerende sygehusvæsen. Derfor må vi vælge. Jeg har forstået det således, at partiet Venstre vælger at satse på privathospitaler. Det gør Det Radikale Venstre ikke.

Områder som sygdom og sundhed er meget væsentlige dele af vores fælles grundvilkår, og derfor skal indretningen og styringen heraf være underlagt det demokratisk valgte politiske system og være en del af den demokratiske debat og beslutningsproces. Derfor skal det offentlige sundhedsvæsen være grundstammen, som vi skal bevare, forbedre og videreudvikle. Privathospitalerne kan finde niches og således være et supplement.

Jeg opfatter det danske sygehusvæsen som ligestillet med f.eks. folkeskolen, folkekirken og folkebibliotekerne, og disse samfundsinstitutioner udgør vigtige grundpiller i det danske samfund og dansk kulturforståelse. Jeg ser ingen grund til at sælge ud af arvesølvet.

For den hjertesyg patient er det vigtigste, at ventetiden er minimal, og at hjertekirurgen er dygtig. For Det Radikale Venstre betyder det, at alle bestræbelser må gå ud på at støtte det offentlige sygehusvæsen, sådan at det er i stand til på optimale vilkår at sikre alle patienter lige ret til behandling.

Det har ikke været nævnt i debatten i dag, men jeg vil ikke undlade at bemærke, at mange hjertesygdomme reelt kan forebygges, og at fo-

rebyggelse er en vigtig faktor i det at undgå henholdsvis nedbringe ventetider.

Det Radikale Venstre kan ikke støtte dette lovforslag.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Jeg er da helt sikker på, at vi alle er enige om, at det offentlige system, vi har med gratis behandling, skal vi have.

Når vi overhovedet har diskussionen, er det jo, fordi det ikke fungerer. Det har man så en masse undskyldninger for, for vi skal have det lige skidt alle sammen, og ingen må blive hjulpet, og ingen må noget som helst, vi har bare værsgo at rette os efter amternes forgodtbefindende.

Det er jo det, der er galt. Jeg mener ikke, det er Folketinget som sådan. Så kan man sige, man har skåret ned, og at det er derfor og derfor. Men så kunne man også have brugt store beløb på andre ting.

Jeg er sikker på, at hvis amterne var forpligtet til at gøre mere, end de er i dag, altså havde også et økonomisk ansvar, et incitament til at gøre det, så ville situationen have været fuldstændig anderledes i dag. Det er deri, problemet ligger.

Jeg ser ikke anden udvej, end at amterne får denne forpligtelse via en beslutning i Folketinget om, at borgerne har det krav, og at amterne skal leve op til det. Hvis de ikke kan, så må de tilbyde en anden behandling enten i udlandet eller på et privathospital. Og hvem skal så afgøre, om de skal det? Det skal lægerne.

Jeg synes, det er forkert, at politikere skal sidde og sige: Du kan godt have ondt i hoften i halvandet år, eller du kan godt gå med det dér så og så længe. Jeg som politiker har ingen mulighed for at vurdere det. Det må lægerne gøre. Lægerne må sige, hvor længe jeg kan tåle at vente, og hvordan min situation er i den tid.

Politikerne kan i dag sige: Jamen vi har ingen penge, og derfor skal du altså gå og have ondt i hoften i den og den tid. Vi så en udsendelse i tv om en dame, der måtte lide så meget. Så sagde jeg også: Hvis det havde været en hund, havde alle dyreværnsforeningerne været ude med store overskrifter og henvendelser til Folketinget om, at det var forfærdeligt. Nu var det kun en kvinde, der fik ødelagt sit liv og måske kom til at koste samfundet meget.

I andre tilfælde er det hjerter, det er galt med, og man får altså en dårlig livskvalitet.